

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2736/05
22.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića, Zvezdane Lutovac i Nadežde Radević, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tuženih BB i Republike Srbije – MUP Srbije, koju zastupa Republički javni pravobranilac, kao zakonski zastupnik, radi naknade štete, rešavajući o reviziji drugotužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.broj 795/05 od 22.6.2005. godine, u sednici veća održanoj 22.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija drugotužene Republike Srbije izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.broj 795/05 od 22.6.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Priboju P. 511/04 od 2.12.2004. godine u stavu pod I delimično je usvojen tužbeni zahtev tužioca pa su tuženi solidarno obavezani da tužiocu isplate na ime nematerijalne štete zbog umanjenja opšteživotne aktivnosti iznos od 120.000,00 dinara, na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 105.000,00 dinara i na ime pretrpljenog straha iznos od 80.000,00 dinara, sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđenja pa do isplate u roku od 15 dana od dana prijema presude, dok je višak tužbenog zahteva u delu tražene naknade za umanjenje opšteživotne aktivnosti za iznos od još 80.000,00 dinara i za pretrpljeni strah za iznos od još 50.000,00 dinara tužbeni zahtev odbijen kao neosnovan. U stavu pod II tuženi su solidarno obavezani da tužiocu plate na ime troškova parničnog postupka iznos od 33.460,00 dinara u roku od 15 dana od dana pismenog otpavka presude.

Rešavajući o žalbama parničnih stranaka izjavljenih protiv te presude Okružni sud u Užicu je presudom Gž. 795/05 od 22.6.2005. godine u izreci u stavu pod 1. potvrdio presudu prvostepenog suda u usvajajućem delu izreke pod I i žalbe tuženika odbio kao neosnovane. U stavu pod 2. presudu prvostepenog suda u izreci pod I u odbijajućem delu i pod II u odnosu na odluku o troškovima spora je preinačio tako da je obavezao tuženike da tužiocu solidarno plate pored iznosa dosuđenih u potvrđenom delu izreke prvostepene presude na ime nematerijalne štete još 100.000,00 dinara i to: za pretrpljene duševne bolove zbog umanjenja opšteživotne aktivnosti 80.000,00 dinara i za pretrpljeni strah 20.000,00 dinara, sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od 2.12.2004. godine kao dana prvostepenog presuđenja pa do isplate, odbio tužbeni zahtev za veći iznos na ime pretrpljenog straha za još 30.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom kao neosnovan, i obavezao tuženike da tužiocu na ime troškova parničnog postupka solidarno plate iznos od 65.950,00 dinara u roku od 15 dana po prijemu presude.

Protiv te presude Okružnog suda u Užicu drugotuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 10. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a u reviziji drugotužene se posebno se ukazuje na postojanje drugih bitnih povreda odredaba parničnog postupka zbog kojih bi pobijanu presudu trebalo ukinuti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju prvotuženi, kao radnik – policajac Odelenja unutrašnjih poslova u VV, za vreme vršenja službene dužnosti, naneo je tužiocu više telesnih povreda po glavi i telu dana 29.5.1994. godine, koje se kvalifikuju kao teške telesne povrede i zbog kojih je tužilac duže vremena proveo na hospitalizaciji. Zbog toga, protiv prvotuženog vođen je krivični postupak u kome je oglašen krivim za krivično delo teške telesne povrede iz člana 53. stav 1. KZ RS i izrečena mu uslovna osuda, tako da je utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest meseci uslovno na godinu dana. Utvrđeno je da nije bilo doprinosa tužioca da do navedenog događaja dođe.

Zbog zadobijenih povreda tužilac je trpeo fizičke bolove jakog intenziteta u trajanju od 7 dana, bolove srednjeg intenziteta u trajanju od tri nedelje, zatim primarni strah veoma jakog intenziteta u trajanju od 8 sati i strah srednjeg intenziteta u trajanju od četiri nedelje. U momentu povređivanja tužilac je imao 19 godina starosti, a zbog pretrpljenih telesnih povreda i zaostale trajne posledice oštećenja bubrega došlo je do trajnog umanjenja njegove opšteživotne aktivnosti od 20%.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, koje se prema članu 385. stav 3. ZPP revizijom ne može pobijati, nižestepeni sudovi su osnovano zaključili da su tuženici solidarno odgovorni da tužiocu naknade nematerijalnu

štetu koju je pretrpeo zadobijanjem teške telesne povrede koju mu je naneo prvotužilac za vreme vršenja službene dužnosti kao radnik drugotuženog.

Naime, odgovornost prvotuženog zasniva se na odredbi člana 158. ZOO po osnovu krivice, dok se odgovornost drugotuženog zasniva na odredbi člana 171. stav 1. ZOO, koji predviđa da za štetu koju zaposleni u radu ili u vezi sa radom prouzrokuje trećem licu odgovara poslodavac u kome je zaposleni radio u trenutku prouzrokovanja štete.

Visinu nematerijalne štete na ime pretrpljenih fizičkih bolova tužioca nižestepeni sudovi su pravilno odmerili utvrđujući tužiocu naknadu po tom osnovu od 105.000,00 dinara, dok je drugostepeni sud pravilno postupio kada je preinačio prvostepenu presudu i tužiocu povećao dosuđene iznose na ime umanjenja opšteživotne aktivnosti za 80.000,00 dinara i na ime pretrpljenog straha za 20.000,00 dinara, jer su to adekvatni iznosi koji odgovaraju intenzitetu i dužini pretrpljenog straha i procentu umanjenja opšteživotne aktivnosti tužioca, shodno odredbi člana 200. Zakona o obligacionim odnosima.

Obzirom na napred navedeno neosnovano se revizijom drugostepena presuda pobija zbog pogrešne primene materijalnog prava i ukazuje da su iznosi nematerijalne štete previsoko i nerealno odmereni protivno članu 200. ZOO.

Sa gore iznetih razloga a na osnovu člana 393. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Predsednik veća – sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

dc